

РЕШЕНИЕ

№ 33000

гр. София, 09.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4847** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 405, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба от Е. Ч. Б. от [населено място] срещу Решение № 20125530 от 01.07.2024г. по чл. 405, ал.1 от ЗСВ, постановено във връзка с гр. дело №57014/2020г. на Софийски районен съд, III гражданско отделение, 150 състав, в частта на намалената от 2000лв. на 500лв. глоба, наложена в първоначален размер с разпореждане № 20115317 от 07.02.2024г..

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. На първо място – се твърди, че решението на СРС е неправилно, незаконосъобразно, постановено в нарушение на процесуалния и материалния закон и е необосновано и наложеното наказание е несправедливо. Прави се довода, че се касае за охранително производство, което е започнало с разпореждане на съдията докладчик по гр. дело № 57014/2020г., като основаниято за вписване на исковата молба е следвало да се извърши по реда на чл.114 от ЗС, чл.116 от ЗС и Правилника за вписването. Подчертано е, че след постановяване на отказа за вписване, преписката се окомплектова и се съхранява в Агенция по вписванията (АВ), чиито служители не се намират в йерархическа връзка със съдиите по вписванията при СРС и след приключване на охранителното производство е тяхна отговорност да върнат незабавно представените оригинали в СРС. Обяснява, че АВ има собствени книги за входяща поща от съда, в които ежедневно и със собствена номерация, различна от тази на СРС - се завежда цялата преписка, поради което за касаторката е било

невъзможно да издири съпроводително писмо с разпореждане за прилагане на вносна бележка по гр. д. № 57014 от 2020г., тъй като никъде не е бил посочен входящия номер на агенцията. Касаторката счита, че е спазила задълженията си на два пъти като правилно и законосъобразно е постановила отказ за вписване на искова молба, поради липса на преписи и вносна бележка. Подчертава, че е нарушено и правото ѝ на защита. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата и в цялост да се отмени наложената глоба с процесното решение.

В съдебно заседание – касаторката не се явява и представлява.

Ответникът не се явява и представлява.

Представителят на С. изразява становище за основателност на касационната жалба по съображения –за нарушено право на защита. Изтъква, че на оспорващата не ѝ е била дадена възможност да даде обяснения, което е съществено процесуално нарушение. Като такива са приети мотивите на определението в охранителното производство.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. ГРАД XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Първоначално жалбата срещу разпореждането е била оставена върната от СРС с разпореждане от 06.12.2024г., но с определение №12883 от 11.04.2025г. по адм.дело №3397/2025г. на АССГ същото е отменено, след като е счетена, че жалбата е редовна и в срок, от които изводи и настоящия състав е обвързан.

По гр. дело № 10238 по описа на Софийския градски съд за 2018г., е постановено вписване на исковата молба. Правомощията на съдията да разпорежи вписване на искова молба произтичат от чл. 7, ал. 1 във връзка с чл. 127 и чл. 128 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл. 114 от Закона за собствеността предвид разясненията, дадени с т. 3 от Тълкувателно решение № 3 от 19.07.2010 г. на ВКС по тълк. дело № 3/2009 г., ОСГК. Тези правомощия съдията по делото е упражнил с разпореждане № 20061234 от 10.10.2022г..

От придружителното писмо до АВ с изх. №137926 от 11.10.2022г., относно вписване (л. 95 от дело 57104 от 2020г. по описа на СРС, 150 с-в) се установява, че подлежащите на вписване документи са били изпратени на Агенцията по вписванията, както в оригинал, така и в заверен препис.

С Разпореждане №20078276 от 07.02.2022г. съдията по делото е изискал данни от Агенцията по вписванията, поради какви причини не са върнати изпратените за вписване документи, като е напомнил, че за неизпълнение на разпореждане на съдия на виновното длъжностно лице може да бъде наложена глоба в размер от 50 до 2 000 лева (л. 99).

С писмо от 10.02.2023г. от Агенцията по вписванията (л.102) се дава отговор като е видно, че по искането има своевременно произнасяне чрез отказ за вписване от 13.10.2022г. вкл. е изпратено уведомително писмо с изх.№ 2911/18.10.2022г. адресирано до Л. И. СРС и е било предадено на куриер на СРС. На 25.11.2022г. писмото е върнато в АВ като недоставено с отбелязване „В СРС няма Л. И. по сведения на л.с. М. Б.“.

Искането за вписване е докладвано на 13.10.2022г. на съдията по вписванията Д.К., който е постановил отказ от вписване с определение № 1571/13.10.2022г (л. 104), тъй като не е била представена вносна бележка за заплатена държавна такса за вписване в размер на 140 лева, вносима по платежна сметка на Агенцията по вписванията. Съдията по делото от СРС е дал указания за дължимата д.т., след което се е произнесъл по искане за освобождаване от д.т. за разглеждането на ИМ с определение №20097483 от 16.07.2023г., но и е констатирал, че таксата дължима за вписването от 140лв. е внесена. С определението (л.130) СРС отново е разпоредил вписване на исковата молба. С писмо от 07.08.2023г. определението е изпратено на Агенция по

вписванията, която го е получила на 10.08.2023г..

На 16.08.2023г. е изготвено писмо от Служба по вписванията до СРС на л.134 за връщане на оригиналите на екземпляр от съдебен иск, искова молба в оригинал, негаторен иск в оригинал и копие от Определение № 1571/31.10.2022г. на съдия по вписванията при СРС. След като това писмо е получено от СРС, върху същото ръкописно с Разпореждане № 20102950 от 28.08.2023г. на съдия-докладчика от СРС е постановено върнатите от АВ актове да се изпратят обратно на АВ за вписван като бъдат съобразени документите с писмо №21490 от 07.08.2023г. По разпореждането е изготвено писмо изх. № 23704 от 15.09.2023г. на л. 135.

С Определение №1115 от 19.09.2023г. съдията по вписванията Е. Б. се е произнесла по постъпилото писмо от СРС за вписване на исковата молба, с което отново отказва вписването на исковата молба (л. 139 и сл.). От изложените мотиви се установява, че не е постановила вписване, тъй като липсват заверени от съда преписи, които да се подредят в актовата книга. Представени са единствено оригиналите, послужили за образуване на гражданското дело. Посочено е, че след извършена служебна проверка във входящия и изходящия регистър за кореспонденция със СРС не е открито писмо изх. №21490 от 07.08.2023г. Допълнено е, че не е представена вносна бележка за платена държавна такса по сметка на АВ или акт на съда по чл. 83 от ГПК. Това определение е подлежало на оспорване пред СГС от страните.

Междувременно с писмо от СГС, гражданско отделение 19 състав, изх. № 68265 от 29.09.2023г. са изпратени документи от АВ постъпили в СГС, ГО, 19 с-в по гр. д. № 10238/2018г. за прилагане към гр. д. № 57014/2020г., 150 с-в. (л.137). С ръкописно разпореждане № 20107102 от 26.10.2023г. (л.137) съдия от СРС, 150 с-в е разпоредил да му се докладват незабавно след като се върнат изпратените съдебни книжа, за да се изпратят отново в АВ наведнъж всички възможни книжа.

С оглед изложеното - по делото с Разпореждане № 20115317 от 07.02.2024г. съдията-докладчик е наложил глоба в размер на 2000лв. на Е. Б., съдия по вписванията, на основание чл.405, ал. 1 ЗСВ поради виновно неизпълнение на разпореждане на съдията да впише искова молба.

С последващо разпореждане № 20115428/08.02.2024г. СРС е разпоредил да се изготвят и добавят към книжата за изпращане на АВ и заверени преписи от уточнение на исковата молба и е напомнил на АВ, че оригиналите на тези документи са й били изпратени с писмо изх. номер 23704 от 15.09.2023г., получено на 29.09.2023г.

На 22.02.2024г. е постъпила жалба от Е. Б. (л. 158), с която е обжалвала наложената й глоба с разпореждането.

С Решение № 20125530/01.07.2024г. съдът е изменил на основание чл. 63, ал.7, т.2 от ЗАНН във вр. с чл. 405, ал.3 от ЗСВ разпореждане № 2015317 от 07.02.2024г. като е намалил наложената глоба на Е. Б. от 2000 лв. на 500лв..

За да постанови оспореното решение СРС е приел, че чрез постановяването на отказ да впише исковата молба съдията по вписванията Е. Б. от обективна страна не е изпълнила разпореждането на съдията от 16.07.2023г. за вписване на исковата молба като бъдат съобразени и предходните документи, изпратени на обслужващата го администрация. Визирано е, че от субективна страна административното нарушение е осъществено при професионална непредпазливост (небрежност), тъй като съдията по вписванията е могъл да осъществи ръководство и надзор върху дейността на подчинената му администрация, така че разпореждането на съдията да бъде изпълнено, но не го е сторил. Преценил е, че случаят е немаловажен, защото е съществувал значителен риск за периода на взаимна размяна на документи между съда и Агенцията по вписванията трето лице да придобие противопоставими на ищцата права върху имота. За да измени наложената глоба от 2000 лв. на 500 лв. е приел, че деянието не е умишлено, а и след налагане на глобата съдията по вписванията е изпълнил разпореждането на съдията и е върнал

всички документи на съда.

По искане на оспорващата по настоящето производство са събрани писмени доказателства. Така от представеното писмо с изх. № 253 от 09.06.2025г. на АП -се установява, че след извършена справка на образуваните на 10.08.2023г. производства, е констатирано, че съдия по вписванията Е. Б. не е разглеждала преписка по искане на СРС по гр. д. № 57014/2020г. на 10.08.2023г.. Посочено е, че на 19.09.2023г. е установено, че Е. Б. е разглеждала преписка образувана по искане на СРС по гр. д. № 57014/2020г., с вх. № на АВ 65425 от 19.09.2023г., разпределена ѝ на случаен принцип от програмния продукт, по която се е произнесла в рамките на деня. Установено е, че на 15.02.2024г. съдия по вписванията И. М. е разглеждала преписка образувана по искане на СРС по гр. д. № 57014/2020 г. с вх. № на АВ 10058 от 15.02.2024г., разпределен ѝ на случаен принцип от програмния продукт като е постановила вписване.

ВЪЗ ОСНОВА НА ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО – СЪДЪТ ПРАВИ СЛЕДНИТЕ ИЗВОДИ:

Жалбата е в срок, като по съществото си основателна.

За да бъде наложена глоба от 50 до 2000лв. по чл.405 от ЗСВ за неизпълнение на разпореждането на съдията, видно от ал.2 - следва на лицето да се предостави възможност да даде обяснения.

Това възражение на СГП в открито съдебно заседание, че не е съобразена нормата на чл.405, ал.2 от ЗСВ, съставът го споделя.

Видно от разпореждането от 07.02.2024г. на л.149 преди постановяването му от Б. не са взети обяснения. В последващото решение за изменение на глобата – е посочено, че мотивите на отказа за вписване от 19.09.2023г. са счетени за обяснения и са обсъдени. В действителност има преценка на мотивите за отказ – и най-вече на част от тях –неприлагането на заверени преписи и това, че не е открито писмо от 08.07.2023г. на СРС до АВ, с което са изпратени първоначално тези документи. Това обаче не замества обясненията, които има право и може да даде съдията по вписванията. Нарушаването на това право е съществено процесуално нарушение и води до отмяна на оспорения акт. Обяснения са били дадени с жалбата на Б. срещу разпореждането от 07.02.2024г., където същата сочи, че е констатирала непълнота и некомплектоване на документите, свързала се е с деловодителя на състава, който е посочил, че съдията е в отпуск. В жалбата си Б. е посочила, че е била длъжна да се произнесе със съответен акт и го е направила същия ден. Визира е, че на два пъти на случаен принцип са ѝ разпределяни разпореждания за вписване по посоченото дело. Допълва, че при първото разпореждане за вписване е имало съпроводително писмо и вносна бележка, което е било пречка да се установи има ли имот и между кои страни е спора. При второто разпореждане от 19.09.2023г. не е имало заверени преписи, които да се подредят в специалната книга. При липса на заверени от съда преписи, единствено е можела да постанови отказ, за да може да се приключи регистъра съответния ден.

По тези „обяснения“ в жалбата на Б. - СРС се е произнесъл с решение №20125530 от 01.07.2024г./предмет на оспорване по настоящето дело/ като е констатирал проблема, че с писмото на СРС от 19.09.2023г. за вписване до АВ е посочено, че трябва да се съобразят предходно изпратените документи по първия отказ от м.10.2022г., които обаче от 16.08.23г. са върнати на СРС-писмо на л.134. Няма резолюция по делото, и не е ясно кой е постановил връщане от АВ. Съответно СРС отново е изпратил за вписване ИМ с писмо на л.135 от 15.09.2023г.. СРС с това 2-ро писмо от 15.09.2023г. за втори рът на АВ –изпраща разпореждането за вписване. В това второ писмо на л.135 –вече е описано, че се изпраща ИМ в оригинал, предходния отказ на АВ, прави се препращане към писмото от 07.08.2023г..

Фактически към 16.09.2023г., когато Б. е постановила отказа си – е ясно, че има само оригинал, но не е обяснимо .след като не ѝ е разпределена преписката /видно от новопостъпилите пред АССГ доказателства -писмо изх.№253/09.06.2025г. на АВ/, как Б. на 10.08.2023г. е върнала документите

обратно на СРС, защото е имало само платечно за такса, но не е имало заверени преписи, които са били по първия отказ.

СРС с оспореното решение, с което отказва да отмени в цялост глобата сочи, че е имало всички основания за вписване, а не за отказ. С този мотив СРС прави институционален контрол, какъвто следва да се извърши от друг съд СГС по жалба на страните при оспорване на отказа. Съответно последният не е оспорен.

Следователно и в обобщение -на първо място СРС в производството по чл.405 ЗСВ не е изискал обяснения на наказаното лице, което е съществено процесуално нарушение и на второ място, ако ги беше изискал следваше да стигне до констатацията - различна от тази, че има неизпълнение на разпореждането му за вписване. За да има неизпълнение -следваше изобщо да няма произнасяне, каквото има под формата на отказа от 19.09.2023г.. Ако има неизпълнение същото е на изпратеното определение №20097483 от 16.07.2023г. с писмо от 08.08.2023г., върнато на СРС обратно без произнасяне на съдията по вписванията с писмо от 10.08.2023г., а не на повторното изпращане по разпореждане на съдията от 28.08.2023г. с писмо, получено от АВ на 19.09.2023г.. Следва да се подчертае и друго процесуално нарушение допуснато от СРС при налагането на глобата- в самото разпореждане за налагане на глобата не става ясно конкретно Б. по кое от писмата не се е произнесла, има обща констатация за неизпълнение на определение №20097483 от 16.07.2023г., но то е изпратено двукратно. По писмото на СРС от 07.08.2023г. до АВ за вписване -няма резолюция на Б., на същата и преписката ѝ не е разпределена. За второ писмо - тя се е произнесла с нарочен акт, за което бяха изложени изводи защо СРС в производството по изменение на глобата -не може да го ревизира. Ето защо е трябвало преди налагането на глобата - да се изискат обяснения и да се събере информация кой от АВ не е изпълнил изпратеното с писмо от 08.08.2023г. определение №097483 от 16.07.2023г., за да може да се носи отговорност. Към това писмо са били изпратени преписи и такса. За оригиналите има данни, че са били изпратени при първоначалния отказ, но впоследствие препратени неправилно на СГП от АВ, а е на СРС.

В действителност - има данни за търсене на отговорност, но касателно първото писмо от 07.08.2023г., с което е било изпратено определението №20097483 от 16.07.2023г. за вписване и е било върнато с изх.№2351/11.08.2023г. на АВ, подписано от съдия по вписванията без данни за имената -л.134. Следва да се подчертае, че видно от изложеното в жалбата на Б. до СРС преписката ѝ е разпределена двукратно, но видно от писмото на АВ изх. №253 от 09.06.2025г. -на 10.08.2023г. не ѝ е била разпределяна преписката. Последното е официален документ, поради което следва да се зачете посочения факт въпреки изявленията за обратното от лицето. Изложените обстоятелства обаче е следвало да се установят и опишат конкретно вкл. и конкретното поведение към 10.08.2023г. на Е.Б. /ако е имало такова/, а не към 19.09.2023г., вместо което СРС е смесил елементи от двете дати, което е опорочило производството.

По изложените съображения - жалбата е основателна и следва да се уважи.

XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

По жалба от Е. Ч. Б. от [населено място]

ОТМЕНЯ като процесуално и материално незаконосъобразно Решение № 20125530 от 01.07.2024г. по чл. 405, ал.1 от ЗСВ, постановено във връзка с гр. дело №57014/2020г. на Софийски районен съд, III гражданско отделение, 150 състав, В ЧАСТТА на намалената от 2000лв. на 500лв. глоба, наложена в първоначален размер с разпореждане № 20115317 от 07.02.2024г..

Решението не подлежи на оспорване.

